

Text: Robert Långström Fotograf: Daniel Forslund

EN VANLIG DAG PÅ...

Klockan är åtta en onsdagsmorgon i november. Det blåser byvindar på tjugo meter per sekund och regnet faller, nej piskar, horisontellt. Föräldrar går framåtlutade, möter snabbt varandras blickar och nickar en hälsning samtidigt som deras paraplyn fångas av vinden och knycklas ihop som regnblöta höstlöv. Barnen bryr sig inte om vädret. De går stolt med sina ryggsäckar och ser ut som små astronauter i sina fodrade galondräkter. De är lika förväntansfulla som varje onsdag. Det är ju strövardag - de ska ut och vandra i skogen.

-Välkommen till Ur och skur säger barnskötaren Sabina Barbera glatt, med en gnutta ironi i tonen riktad till de besvärade föräldrarna. **I Ur och Skur Mullebo och Lötkärrsskolan** är ett föräldrakooperativ som driver skola och förskola i Vendelsö, med I Ur och Skur-pedagogik. Skolan ligger i anslutning till ett villaområde och en mindre skog. **Gården är ett äventyr.** Berg, sluttningar och träd blandas med rutschkanor och vindskydd i timmer och en kåta som tornar upp bland tallarna. Allt växer samman med skogen bakom. På gården har varje skolklass en egen samlingsplats. Fjorton stubbar i en ring eller inuti den stora kåtan, eller ett gäng bänkar inbäddade bland träden. När Gunilla, Jesper eller någon annan av lärarna ringer i klockan vid 08.15 rusar ett trettiotal barn upp till just sin stubbe. Skoldagen börjar förstås alltid ute.

Mark Twain sa: ”du kan inte lita på dina ögon när din fantasi är ur fokus” och det är precis vad Mullebo handlar om. En miljö och en pedagogik som fungerar som ett bränsle till barnens fantasi. Där omgivningen inte tar död på inspirationen, utan göder den. Studier har visat att förskolebarn som är ute mycket inte bara drabbas av färre infektioner och stressåkommor, de utvecklar dessutom en bra grovmotorik och får lättare att koncentrera sig. Det är viktigt att barn får röra sig fritt i skog och mark dagligen*.

Mullebo öppnade 1988 och var då det andra I Ur och Skur i världen. Drömmen om ett daghem där barnen fick vara ute i friska luften föddes av några småbarnsföräldrar som brukade träffas vid en sandlåda i Vendelsö. 1994 flyttade man till Kardborrevägen. Här fanns det plats för en Knytteavdelning för de små och en

Mulleavdelning för de lite större barnen. "I Ur och Skur Mullebo är idag en förskola, en skola (förskoleklass till årskurs 3) och ett fritidshem med tillsammans cirka 80 barn.

"**Simon, 3 år**, började på Knytteavdelningen i augusti. Han är inte bekymrad över stormen. Han är bekymrad över att han måste hänga sin ryggsäck på hängaren vid dörren innan det är dags att gå iväg. Han vill behålla den på sig. Hans pappa försöker överrösta stormen: "Jo Simon, du måste ju få på dig den gula västen också".

– Nej, det är min drake! svarar Simon bestämt och backar med ryggen mot väggen.

Förutom en matlåda med ostsmörgås, ett äpple, en vattenflaska och en termos med varm choklad har Simon fått ta med sig sin favoritdrake i strövarpackningen idag. Egentligen en lite för tung och lite för onödig pryl att ta med ut i skogen – men vad ska en förälder göra...

Under strövardagarna brukar de något äldre barnen få vara med att laga mat över öppen eld. Mullebos kock, Linda Klasson, är bland annat utbildad inom vildmarkskök. Hon förvandlar inte bara dessa luncher till unika upplevelser, hon jobbar också väldigt mycket med att lära barnen vad klimatsmart mat är för något, och vad som är bra för kroppen att äta. Det är Lindas mål att laga så ekologisk mat som möjligt (och använda så lite GMO-mat som möjligt).

– **Att maten ska vara klimatsmart** med en respekt för hur män-

Mullebo startade läsåret med en äventyrsbana på gården. Simon, 3 år, fick åka linbana på sin allra första dag.

niskor och natur samverkar ska genomsyra hela min verksamhet. Jag försöker att göra barnen medvetna om hur maten kom till oss, vilken väg den fick åka och vem som faktiskt producerade maten från början, säger hon.

– Jag har föreläst för dem om hur bra vi har det. Jag läste bland annat en saga som jag skrivit som heter Sagan om Alexandra och bananen. Jag tycker att det är väldigt viktigt att vi som tillhör de fem rikaste procenten i världen faktiskt tar vårt ansvar gentemot den del av världens befolkning som faktiskt producerar vår mat, men inte själva har råd att äta.

Simon har till slut gått med på att tillfälligt ta av sig ryggsäcken, och ta på sig den gula västen. Strax därefter vaggar fjorton gula pingviner på led ut genom grinden på nya äventyr.

– Kanske får ni se en kopparorm? hojtar Simons pappa uppmuntrande genom blåsten.

– Nähä! svarar några äldre barn som hänger vid staketet snabbt. Det är faktiskt en odla, en kopparodla!

Simons pappa vinkar, plockar fram sin mobiltelefon och börjar googla på vägen till bussen. Varje dag lär man sig något nytt.

PS Vill du lära dig mer om Mullebo och Lötkärrskolan, gå in på mullebo.se.

*Söderström, M. Blennow, M. Barn på utedagis har lägre sjukfrånvaro. Läkartidningen. 15, pp 1670-1672. Grahm, p. Mårtensson, F. Lindblad, B. Nilsson, P. Ekman, A. Ute på dagis. SLU. Stad & land 145. Alnarp, 1997.